

2

10 september 2006

Van waar wij komen: staat helder te lezen, na de schepping van al wat leeft. God spreekt: 'Nu laat ons mensen maken naar ons beeld.' En als een poëtisch echo voor wie zijn oren niet geloven wil: '*En God schiep de mens naar zijn beeld, beeld van God schiep hij hem, mannelijk en vrouwelijk schiep hij hen.*' Drie keer 'scheppen': een Hebreeuwse manier van benadrukken: heb je het gehoord? Elke mens geschapen naar Gods beeld.

En God zegende de mens met zijn vrouwelijke en mannelijke helft en geeft hem al wat geschapen was om het te behoeden, te cultiveren. En om zelf vruchtbaar te zijn. En het werd avond, het werd morgen: **de zesde dag**. De kroon op het werk.

Hoe tumultueus, zelfs chaotisch de wereld er nadien ook heeft uitgezien: 'In den beginne' luidde het: 'God zag alles wat Hij gemaakt had, het was goed, meer dan goed.' Ondanks als alle grote en kleine rampen die de wereld en onze eigen werelden troffen, kunnen wij van levens, relaties, verwezenlijkingen die geënt waren op Waarheid, Liefde of Schoonheid zeggen: 'Het was goed, meer dan goed.' (...)

Wij zijn geschapen naar Gods beeld.

Niét geschapen om te leven in een grimmige wereld. Waar veiligheid en verdraagzaamheid als tere plantjes moeten worden gekoesterd. Geen wereld van vóór of ná 11 septembers. Geen wereld van zwarte zondagen. Geen wereld van Noord tegen Zuid, van christenen tegen moslims.

Maar voor de tussentijd, nu we toch morgen, 11 september vijf jaar geleden niet uit ons hoofd kunnen zetten – deze wijsheid van de Nederlandse schrijver Oscar van den Boogaard gisteren in de krant: 'Wij kunnen ons niet meer permitteren om onnadenkend of naïef te zijn. We zijn ons meer dan ooit bewust van onze eigen kwetsbaarheid en dat van de ander. Van wat iedereen bindt. Het leven zelf. Ieder wordt op zijn eigen verantwoordelijkheid gewezen. Is dat geen gouden kans?'

2. En net als het driewerf zegenen van het scheppen van de mens, komt er na de zesde dag ... de zevende dag, de sabbat. Net zoals wij geroepen zijn om de wereld te behoeden en te cultiveren, horen wij op **de zevende dag**: 'we leven niet om te werken, maar we werken om te leven'. Een mens moet van ophouden weten.

De eerste zes dagen en de zevende dag zijn de hoogdagen van het Begin. Goed om te herinneren, om niet te vergeten van waar wij komen. En er is na de zevende dag nog één dag. Om niet te vergeten waartoe wij bestemd zijn. Al is de zevende dag een eindeloze dag ... er is nog **een achtste dag**. Le Huitième Jour. De eerste dag van de nieuwe week van de geschiedenis. Een door en door joodse gedachte. De dag waarop de jongetjes een naam krijgen en moeten worden besneden, de dag waarop de Nieuwe Wereld aanbreekt. De dag waarop God alles in allen zal zijn, of zoals de rabbijnen leren: wanneer geen offers meer nodig zijn, geen tempels, wanneer God zelf onze tempel zal geworden zijn. (...)

In afwachting houd ik mij sterk aan gedachten als deze van de Zuid-Afrikaanse aartsbisschop Desmond Tutu die in de jongste MO-aflevering over de verrassende terugkeer van God op de internationale scène zegt:*

'Het nazisme werd verslagen, de apartheid verdween van de aardbodem, de militaire dictaturen in Latijns-Amerika en Zuid-Europa bestaat niet meer, het kolonialisme is geschiedenis.' *In een wereld waar je mensen hebt die niet weten wat ze met hun geld moeten aanvangen, en mensen die hun kinderen met honger in hun bed moeten stoppen, moet je aan de kant van de machtelozen gaan staan.'* Hij bedoelt: aan Gods kant.